

Csongor Andrea A KÉP, A SZEREPLŐK, A FESTŐ VAGY A KERET?

 ligetmuhely.com/csongor-andrea-a-kep-a-szereplok/

Képeket mutatok: ez már képmutatás?
Mindegyiken sárga, málló falú az állomás.
Az enteriőr egy vasúti kocsi
– (a későbbiekben: vagon),
szereplői a vázlat szerint mind mellékalakok.
A festő azonos. Most én vagyok.
Én döntöm el, ki szereplő, ki figura.
Vagy alak. Netán zsáner.
Modell után – de persze szabadon! – festek.
Az első képen húsz ember szerepel,
tágra hagyom nekik a keretet.
Emberi viszonyok, a fény tompított,
lágú fuvallat árad az ablakon (ezt hogy is ábrázolom?).
Ha szűkebb keretbe teszem
– ez többalakos jelenet –,

legyen, mondjuk, kétszáz karakteres... (!)
Drámaivá válik, műfajt vált a jelenet.
Védekeznek, támadnak,
vásznamon nő a feszültség,
kontrasztossá teszek minden határt.
És végül, ahogy ígértem: vagon.
Az utazók száma kétezer.
A kompozíció lírai, túlfeszíti a keretet,
– lehet, hogy már láttad is a képet.
Nem maguktól vannak rajta.

Ugyanaz a reggel, ugyanazok az emberek,
tényleg nincs más változó, csak a keret?

kép | Daniel Moses, flickr.com